

कामानुकूलान् इच्छानुकूलान् अयुजः विषमान् युजः समान् शक्यमिति यः पुरुषस्य धैर्यं हन्यात् समन्युर्यदिना भविष्यत्तर्हि आत्मानः नियंतुं शक्यमभविष्यदित्यध्यादृत्य योज्यं परस्यानुकूलानक्षान् दृष्ट्वा
मन्युवशान् ममूतोपरमेबुद्धिर्नासीदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ समावर्षाणि अथापरं वर्षं ॥ ९ ॥ अवभोत्स्यंते ज्ञास्यंति ॥ १० ॥ नो इति निपातः वितस्तादिपंचनद्युपलक्षितो देशः ॥ ११ ॥ सर्वेशतमपि
अक्षांश्च दृष्ट्वा शकुनेर्यथावत् कामानुकूलानयुजो युजश्च ॥ शक्यं नियंतुमभविष्यदात्मा मन्युस्तु हन्यात् पुरुषस्य धैर्यं ॥ ५ ॥ यंतुं नात्मा शक्यते पौरुषेण मानेन वीर्ये
ण च तात नद्धः ॥ न ते वाचो भीमसेनाभ्यसूये मन्येतथा तद्भवितव्यमासीत् ॥ ६ ॥ स नो राजा धृतराष्ट्रस्य पुत्रो न्यपातयद्वा स नेराज्यमिच्छन् ॥ दास्यं च नोगमयद्भी
मसेन यत्राभवच्छरणं द्रौपदीनः ॥ ७ ॥ त्वं चापि तद्वेत्थ धनं जयश्च पुनर्घूताया गतांस्तां सभां नः ॥ यन्मां ब्रवीद्भृतराष्ट्रस्य पुत्र एकं ग्लहार्थं भरतानां समक्षं ॥ ८ ॥ व
ने समाद्वादशराजपुत्रयथाकामं विदितमजातशत्रो ॥ अथापरं चाविदितश्चरेथाः सर्वैः सह भ्रातृभिश्च द्रुपदः ॥ ९ ॥ त्वां चेच्छुत्वा तात तथा चरंतमवभोत्स्यंते
भारतानां चराश्च ॥ अन्यांश्च रेथास्तावतो ब्दांस्तथा त्वं निश्चित्य तत्प्रतिजानीहि पार्थ ॥ १० ॥ चरैश्चेन्नो विदितः कालमेतं युक्तो राजन् मोहयित्वा मदीयान् ॥ ब्रवी
मिसत्यं कुरु संसदीहतवैवता भारत पंचनद्यः ॥ ११ ॥ वयं चैतद्भारत सर्व एव त्वया जिताः कालमपास्य भोगान् ॥ वसेम इत्याह पुरासराजामध्ये कुरूणां समयोक्त
स्तथेति ॥ १२ ॥ तत्र घूतमभवन्नोजघन्यं तस्मिजिताः प्रव्रजिताश्च सर्वे ॥ इत्थं तु देशाननुसंचरामो वनानि कृच्छ्राणि च कृच्छ्ररूपाः ॥ १३ ॥ सुयोधनश्चापिनशां
तिमिच्छन् भूयः समन्योर्वशमन्व गच्छत् ॥ उद्योजयामास कुरुंश्च सर्वान्ये चास्य केचिद्वशमन्व गच्छन् ॥ १४ ॥ तं संधिमास्थाय सतां सकाशे कोनामजत्यादि
हराज्यहेतोः ॥ आर्यस्य मन्ये मरणाद्वरीयो यद्धर्ममुक्त्रम्यमर्हं प्रशासेत् ॥ १५ ॥ तदैव चेद्दीरकर्म करिष्यो यदा घूते परिघं पर्यमृक्षः ॥ बाहू दिधक्षन्वारितः फाल्गु
नेन किंदुष्कृतं भीम तदाऽभविष्यत् ॥ १६ ॥ प्रागेव चैवं समयक्रियायाः किं नाब्रवीः पौरुषमाविदानः ॥ प्राप्तुं कालं त्वभिपद्य पश्चात् किं मामिदानीमतिवेलमा
त्य ॥ १७ ॥ भूयोपि दुःखं मम भीमसेन दूये विषस्ये वरसंहिपीत्वा ॥ यद्याज्ञसेनीं परिहृष्यमानां संदृश्य तत्क्षान्तमिति स्मभीम ॥ १८ ॥
भ्रातरः सराजादुर्योधनः ॥ १२ ॥ नः अस्माकं ॥ जघन्यं नीचं कृच्छ्ररूपाः क्लिष्टरूपाः ॥ १३ ॥ शांतिं न इच्छन् अनिच्छन् उद्योजयामास उत्कर्षेण स्वेच्छया तेषु तेषु दुर्गदेशादिपालनकार्येषु इष्टान् योजितवान् ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ पर्यमृक्षः परामृष्टवानसि दिधक्षन् दग्धुमिच्छन् ॥ १६ ॥ समयक्रियातः प्रागेव चेदिदमब्रवीस्तर्हि किंदुष्कृतं अभविष्यत् न किमपीत्यर्थः आविदानः ज्ञानं प्राप्तुं कालं कालतुल्यां विपदं अभि
पद्यस्वीकृत्य अतिवेलं अतिशयेन ॥ १७ ॥ भूयोपि बद्धपि दूये उपतप्ये ॥ १८ ॥